

SKUTEČNÉ PŘÍBĚHY ZE ŽIVOTA RUBIKONU

II. DÍL:**RUBIKON VE TŘÍDĚ ZÁKLADNÍ ŠKOLY DUBENEC****TÉMA:**

JAK SE Z DAREBÁKA STAL JEŽÍŠEK, ANEB VÁNOČNÍ PŘÍBĚH RUBIKONU

Jiřík byl z těch žáků, kteří nepředstavují zrovna vzory slušného chování. Jako žák byl nepozorný, stále vyrušoval a bylo těžké přimět ho respektovat rámec stanovených pravidel. V kolektivu dětí patřil mezi "raubíře" a spíše než pomocnou ruku nabízel některou z široké škály svých nezbedných vylomenin. Není divu, že jeho žákovská knížka představovala kromě přehledu známek i bohatý seznam poznámek a výchovných napomenutí.

Rubikon jsme ve výuce užívali od října a již jsem začínala propadat skepsi, že u některých žáků zkrátka nevidím žádnou změnu oproti vyučování bez něj. Před Vánoci jsme si s dětmi povídali o různých vánočních tradicích a porovnávali, co které domácnosti dodržují, jak se zvyky mohou lišit v různých koutech České republiky a jak probíhají vánoční svátky v zahraničí.

Jaké bylo mé překvapení, když jsem na druhý den přišla do třídy a v rohu místnosti uviděla stromeček, který někdo přinesl. A co teprve, když jsem zjistila, že ho přinesl Jiřík. Řekl mi, že doma poprosil tatínka, který stromečky před Vánoci prodává, aby jeden věnoval naší třídě.

Byla jsem velmi mile překvapená a ihned jsem začala organizovat sbírku, abychom stromeček Jiříkovi zaplatili. *"Paní učitelko, já nechci za stromeček peníze, ale chtěl bych vás poprosit, jestli byste mi do Rubikonu za něj mohla nahrát pochvalu"*.

Nevěřila jsem vlastním uším. Jiříkovi začalo vadit, že je jeho avatar v obci stále červený, a že je z něho taková "červená" ovce třídy.

Po vyučování jsem si Jiříka pozvala k sobě do kabinetu a mluvili jsme spolu o jeho chování, a co může dělat pro to, aby aura (nejen) avatara přestala být červená. Potvrdila jsem si, že Jiřík je velmi vnímavý chlapec a vlastně čekal na příležitost, která by mu usnadnila a možná i nastartovala změnu k lepšímu.

Příběh paní učitelky ze ZŠ Dubenec

